info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۱۸۵۲
یکشنبه / ۹ خرداد / ۱۴۰۰
۱۸ / شوال / ۱۴۴۲
30 / May / 2021

صاحب امتیاز موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: اهوره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان، رسمی دادگستری
تلفن: ۲۲۵۲۳۲۳۸-۲۲۵۲۳۲۳۳-۰۲۶۲ فکس ۲۲۵۵۲۳۳۸
فکس اینترنتی پیام آشنا: ۰۲۱-۸۹۷۶۶۷۲۹
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ۴۲/۴۶
چاپ: کارگر

کافه پیام

برای انعکاس نظرات و گلایه ها و پیشنهادات خود درباره مسائل البرز با پیام آشنا تماس بگیرید

۳۲۵۵۳۸۳۸
۳۲۵۴۱۴۹۵
۰۹۰۱۴۰۴۸۳۳۳

قاب سبز

خزان

عجب خزان حیرت‌انگیزی
درخت‌انسانیت
دسته دسته
برگ هایش به زمین می ریزد
و هنوز به خاک نیفتاده
به دستان بیقرار باد، آواره می شود
و باغ بی برگ خزان زده
چه‌سوزناک
زاری می کند
و سقوط انسانیت را
به تماشا می نشیند

پری‌وش فیروزبخت

خبر

موسیقی گیلان را حمایت کنید

ازتوقف ونیمه تعطیل بودن برنامه‌های فرهنگی وهنری ماه‌های بسیاری می گذرد و در این مدت‌زمان کرونا صدمات بسیار و حتی جبران‌ناپذیری بر مشاغل مختلف، بخصوص حوزه فرهنگ و هنر وارد کرد و این مساله موجب شد کنسرت‌های موسیقی و برنامه‌های آموزشی مسیر دیگری را در پیش بگیرند و هنرمندان به‌صورت آنلاین میزبان مخاطبان خود در فضای مجازی باشند. اجراهایی که درتهران به همت ارگان‌هایی چون شهرداری تهران و همچنین بنیاد رودکی برگزار شد و مورد استقبال مردم هم قرار گرفت.

اجرای این برنامه هم فرصت خوبی برای تماشاگران است و هم برای هنرمندان؛ به عنوان مثال جشنواره نوای نواحی که نوروز ۱۴۰۰ برگزار شد.

در این رویداد هنری نزدیک به ۴۰ گروه موسیقی از شمالی‌ترین تا جنوبی‌ترین خطه ایران شرکت داشتند که بسیار مورد توجه و استقبال مردم قرار گرفت. به‌طور مثال گروه موسیقی از جزیره لاوان استان هرمزگان آمده بودند به نام خماس (فرید جزایری) که از دوراندادترین مناطق ایران است و در دیداری که با این گروه داشتم اظهار کردند برای اولین‌بار است به تهران می‌آیند و این برنامه فرصت بسیار خوبی برای شرکت چنین گروه‌های موسیقی است که امکان حضور و اجرا در پایتخت را ندارند. جالب است بدانید با وجود کرونا ونگرانی مردم از تجمع بسیار، انتظار به گونه‌ای دیگر شد. طبیعتاً ما فکر می‌کردیم استقبال چندانی صورت نگیرد اما توانستیم با حمایت شهرداری تهران و تلاش هنرمندان انرژی مثبتی در روحیه مردم ایجاد کنیم و با برگزاری کنسرت‌هایی به‌صورت آنلاین در همان ماه‌های ابتدایی ورود این بیماری کمی حال مردم کشورمان را خوب کنیم و محیطی شاد برای آنها ایجاد گردد. اما جای تأسف است که باید بگویم در این سال‌ها و حتی پیش ازکرونا هیچ جشنواره‌ای در بخش تئاتر و موسیقی در استانی چون گیلان برگزار نشده است. درواقع ارگان‌هایی چون شهرداری یا اداره کل فرهنگ و ارشاد این استان‌ها هیچ‌گونه حمایت و همکاری نداشته‌اند تا هنرمندان موسیقی نواحی را به دور هم جمع کنند و برای مردم اجرای برنامه داشته باشند و گروه‌های موسیقی فعال در این استان‌ها در این سال‌ها تنها به دعوت از شهرهای دیگری، جز خاستگاه وزادگاه خود موسیقی فولک گیلان و مازندران را اجرا کرده‌اند. باید بگویم ما دوطلب هستیم اما حمایتی وجود ندارد و هدف ما مادیات و درآمدزایی نبوده و نیست و تنها به فکر شاد کردن روحیه مردم هستیم و از شهرداری رشت خواهش داریم ضمنی فراهم کند تا گروه‌های مختلف موسیقی این استان در همین محیط‌های شهری و فضای سرباز برای مردم اجرای کنسرت داشته باشند. در حال حاضر هم شرایط اجرای کنسرت‌ها به‌صورت آنلاین است که با وجود امکانات حاضر می‌تواند اتفاق خوبی باشد.

ناصر وحدتی
خواننده موسیقی گیلان و پژوهشگر موسیقی

از تمام خوانندگان پیام آشنا می خواهیم، یکی از مهم ترین مشکلاتی که در محله ی زندگی خود با آن دست به گریبان هستید برایمان پیامک کنید تا در ستون «پیامک های وارده» با نام تان-در صورت تمایل-منتشر شود.

SMS
۳۰۰۰۴۸۰۲۶۰۰۲۰

خواندنی

امروز با حافظ

اگر آن ترک شیرازی به دست آرد دل ما را
به خال هندویش بخشم سمرقند و بخارا را
بده ساقی می باقی که در جنت نخواهی یافت
کنار آب رکن آباد و گلگشت مصلا را

خواندنی

از تو زیباتر ندیدم روی و خوش‌تر خوی را...
سعدی

اذان ترج

اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۴:۱۰	۰۵:۵۴	۱۳:۰۵	۲۰:۱۵	۲۰:۳۵

برگه

ضعیف‌الاراده کسی است که با هر شکستی بینش او نیز عوض شود.

ادگار آلن‌پو

یادداشت

خداحافظی با سیب دوست نداشتنی

شرکت‌های بزرگ و مشهور بسیاری وجود دارند که هر کسی در دنیا آرزو دارد کار کردن در آنها را تجربه کند و بخشی از مجموعه‌های کاری قدرتمند و تاثیرگذاری مانند گوگل، اپل، آمازون، توییتر، مایکروسافت، سامسونگ یا تسلا باشد. با این همه ما شاهد این هستیم که هر ساله هزاران نفر از کارکنان و مدیران این شرکت‌ها به دلایل مختلف قید کار کردن در آنها را می‌زنند و با اشتیاق تمام این غول‌های مشهور و دوست داشتنی را ترک می‌کنند یا به شرکت‌های دیگر می‌روند یا اینکه ترجیح می‌دهند برای خود کار کنند. داستان‌هایی که این افراد از دلایل ترک این شرکت‌ها و مشکلاتی که در آنها وجود داشته است می‌گویند می‌تواند اطلاعات جالب و دست اولی را در مورد واقعیت‌های حاکم بر این شرکت‌ها به ما بدهد که معمولا به‌طور رسمی و علنی در جایی مطرح نمی‌شوند، اما وجود دارند. در ادامه به داستانی عجیب راجع به یکی از کارکنان سابق شرکت اپل می‌پردازیم که دلایل زیادی برای خروج از این شرکت داشته است:

کار کردن در اپل در دوسالی که در آنجا بودم برای من کابوسی به تمام معنا بود. به‌طوری که من همیشه از آنجا با عنوان «اردوگاه اپل» یاد می‌کنم. من از همان آغاز ورودم به اپل دریافتم که در آنجا فرهنگ عجیبی حاکم است که توسط مدیریت ارشد شرکت بر تمام اجزای شرکت تحمیل شده و همه افراد موظف به رعایت بی‌قید و شرط این فرهنگ به‌طور کامل و مو به مو هستند. در شرکت اپل ساعت‌های کار بسیار طولانی و تا ۱۶ ساعت در روز یک چیز عادی و پذیرفته شده است. آن هم ۱۶ ساعتی که پر است از جلسات پیاپی و سنگین که هرگونه تاخیری در حاضر شدن به موقع در آنها با واکنش تند رئیس جلسه روبه‌رو می‌شود. من بارها حین برگزاری جلسات کاری در اپل شاهد اخراج شدن حاضران در جلسه به‌خاطر آماده نبودن یا آماده نکردن یکسری گزارش‌ها بودم که به بی‌ادبانه‌ترین شکل ممکن اتفاق می‌افتادند.

یکی دیگر از مشکلاتی که بعنظر من در اپل وجود دارد، بی‌توجهی و احترام به روحیه تیمی در زمان مواجه شدن شرکت با مشتریان است به‌طوری که من بارها می‌دیدم مدیران اپل به جای حمایت از تیم‌های کاری در برابر مشتریان شرکت جلب مشتریان را گرفته و اعضای تیم‌های کاری را که جزو کارکنان و حتی مدیران اپل بودند مورد توبیخ و سرزنش قرار می‌دادند و این اقدام زشت خود را با توجیه مشتری‌مداری و شعار معروف «همیشه حق با مشتری است» انجام می‌دادند.

یکی دیگر از چیزهایی که در اپل مرا و خیلی‌های دیگر را به شدت آزار می‌داد این بود که مدیران ارشد و میانی اپل خیلی راحت و با خونسردی تمام در مورد اخراج کارکنان و تعدیل نیرو در جلسات عمومی با کارکنان صحبت می‌کردند و هیچ عذاب وجدان و ناراحتی بابت این قضیه در آنها به چشم نمی‌خورد که این مساله از نظر من به هیچ عنوان اخلاقی و پذیرفتنی نبود. علاوه بر این فکر می‌کنم همین بی‌تفاوتی مدیران ارشد و میانی اپل باعث شده بود بسیاری از روسای بخش‌ها و رهبران تیم‌های کاری در اپل نیز از ابزار تهدید و ارعاب کارکنان به دفعات استفاده کنند و با ترساندن کارکنان از اخراج شدن و تعدیل نیرو آنها را به گردن نهادن به خواسته‌هایشان وادار سازند. یادم می‌آید رئیس مستقیم خود من چند بار مرا تهدید کرده بود که اگر آنچه او از من خواسته را مو به مو انجام ندهم ترتیب اخراجم از شرکت را خواهد داد!

علاوه بر این در دو سالی که در اپل بودم شاهد بی‌اعتنایی مدیران و رهبران شرکت نسبت به مسائل اخلاقی و انسانی بودم. زمانی که به اپل پیوستم همسرم باردار بود و چند ماه بعد بچه‌مان به دنیا آمد که طبیعی بود من در زمان زایمان همسرم و چند روز اول بعد از تولد فرزندم در کنار همسرم باشم. اما بعد از بازگشتم به شرکت پس از چند روز متوجه شدم برای من غیبت «غیرموجه» رد شده است که واژه «غیرموجه» برای من بسیار عجیب و دردناک بود. یک بار هم که به‌خاطر مریضی سختی که داشتم نتوانستم به همراه چند نفر دیگر به یک سفر کاری بروم توبیخ شدید با درج در پرونده کاری‌ام شدم که هیچ‌گاه تا پایان دوران کاری‌ام در اپل آن توبیخ از یادم نرفت.

رفتار پرخاشگرانه و تهاجمی مدیران اپل در برخورد با کارکنان که در بسیاری از موارد با گستاخی و بی‌احترامی و بی‌ادبی نیز همراه می‌شد از دیگر عواملی بود که مرا به شدت آزار می‌داد. من بارها شاهد بودم که رئیسم در ساعات مختلف شبانه‌روز حتی خارج از ساعات کاری به من پیام می‌داد و مرا بابت مسائلی که روز قبل اتفاق افتاده بود بازخواست می‌کرد. حتی روزهایی که به‌دلایل مختلف دورکاری می‌کردم و در محل کارم حضور نداشتم هر ۱۵ دقیقه یک‌بار به من پیام می‌داد و از من می‌پرسید «چرا آنلاین نیستی؟» یا «الان دقیقاً کجایی و چه کار می‌کنی؟» علاوه بر این من بارها شاهد بودم که در شرکت اپل به افراد توهین‌های نژادی و قومیتی می‌شد.

به‌طور کلی تجربه کار کردنم در شرکت اپل که باعث آزار و دلسردی من هم می‌شد و من به بعضی از آنها در اینجا اشاره کردم و به‌نظر من بیشتر آنها ریشه در تاکید بیش از حد مدیران ارشد اپل بر کار زیاد و تمرکز روی اهداف کاری دارد که اگر چه باعث رسیدن شرکت به اهداف بزرگ می‌شود اما به کارکنانش آسیب‌های جدی وارد می‌کند.

مترجم سیدحسین علوی لنگرودی

گزارش

بیش از دو هزار اثر تاریخی از کشورهای دیگر بازگردانده شد

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایران، شصت‌ونهمین برنامه افتتاح طرح‌های ملی برای جهش تولید که روز پنجشنبه ۶ خرداد برگزار شد به طرح‌های ملی وزارت میراث فرهنگی اختصاص داشت. در این آیین با دستور حسن روحانی رئیس جمهوری، بهره‌برداری از ۵۲۶ طرح میراث فرهنگی، گردشگری وصنایع‌دستی در سراسر کشور با ارزش سرمایه‌گذاری ۱هزار و ۵۳۷ میلیارد تومان آغاز شد.

افتتاح این طرح‌ها علاوه بر آنکه منجر به بازگشت بناهای تاریخی به چرخه بهره‌برداری و توسعه زیرساخت‌های گردشگری می‌شود، برای ۲ هزار و ۶۹۷ نفر اشتغال ایجاد کرده و گام استوار دیگری در توسعه اقتصاد گردشگری خواهد بود.

در این برنامه که به‌صورت ویدیو کنفرانس و همزمان در سراسر کشور برگزار شد علی‌اصغر مونسان وزیر میراث فرهنگی از استان گیلان، ولی تیموری معاون گردشگری کشور از استان لرستان و محمدحسن طالبیان معاون میراث‌فرهنگی کشور از استان خراسان جنوبی گزارش‌هایی از روند اجرای طرح‌ها به رئیس جمهوری ارائه کردند.

روحانی در این آیین پس از دریافت گزارش‌های اجرای طرح‌ها، ابراز امیدواری کرد که تا پایان سال ۱۴۰۰ و ایام نوروز سال آینده (۱۴۰۱) با واکسیناسیون عمومی که انجام می‌گیرد و رعایت کامل پروتکل‌های بهداشتی، شرایط جدیدی را در کشور شاهد باشیم و صنعت گردشگری رونق پیدا کند.

رئیس‌جمهوری با اشاره به اهمیت و جایگاه صنعت گردشگری در اقتصاد کشور، اظهار داشت: صنعت گردشگری یک اقتصاد بسیار پررونق برای کشور و منبعی تجدیدپذیر است و مثل چاه نفت تمام‌شدنی نیست؛ گردشگری و میراث‌فرهنگی منابع ارزشمند و ثروت‌آفرین هستند که خلق ثروت و اشتغال می‌کنند و هویت ایرانی و اسلامی ما را به جهانیان نشان می‌دهند.

رئیس‌جمهوری تصریح کرد: تخت جمشید بیش از ۲ هزار سال بوده و هزاران سال دیگر هم خواهد ماند و یا آثار تاریخی دیگری که داریم که منابع ارزشمند ثروت‌آفرین تجدیدپذیر هستند که با یک مرمت، ۵۰ تا ۱۰۰ سال دیگر می‌مانند. بنابراین باید به‌عنوان آثاری که خلق ثروت و اشتغال می‌کنند از آنها حفاظت کنیم.

میراث‌فرهنگی و گردشگری، کارنامه افتخارآمیز برای دولت تدبیر و امید

روحانی با بیان اینکه در دولت تدبیر و امید با هدف تنوع‌بخشی به حوزه گردشگری، اقدامات بسیار زیادی در زمینه توسعه روستاها انجام شده که براحتی قابل مشاهده است، گفت: امروز روستاهای ما برای ماندگاری جاذبه دارند و در حوزه اشتغال روستایی اقدامات بسیار زیادی انجام شده است.وی با اشاره به برنامه‌ها و اقدامات انجام شده در ۸ سال گذشته در حوزه میراث فرهنگی و گردشگری گفت: یکی از افتخارات دولت یازدهم و دوازدهم احقاق حقوق مردم در بخش میراث‌فرهنگی و بخش گردشگری است که به آن می‌بالیم و افتخار می‌کنیم.

رئیس جمهوری استرداد ۲ هزار و ۷۲۳ شیء و آثار تاریخی از کشورهایی مثل امریکا و اروپا، توسعه زیرساخت‌ها، آبادانی روستاها از گازرسانی، برق‌رسانی و آب‌رسانی تا توسعه زیرساخت‌های ارتباطاتی، جاده‌ای و احداث مدارس و خانه‌های بهداشتی و تبدیل روستاها به جاذبه گردشگری را در چارچوب احقاق حقوق مردم ارزیابی و تأکید کرد که همه مناطق کشور ظرفیت تبدیل شدن به جاذبه‌های گردشگری را دارند.

مرمت بیش از ۳۴هزار شیء تاریخی و ثبت ملی بیش از ۴۸۰ اثر فرهنگی در دولت دوازدهم

علی‌اصغر مونسان نیز که به استان گیلان سفر کرده است، در این آیین افتتاح این طرح‌ها، بازگشت بناها و بافت‌های تاریخی به حیات زندگی شهری، ارتقای کیفیت شهری و رونق گردشگری و صنایع مرتبط را از اهداف طرح‌های اجرایی این وزارتخانه دانست.وزیر میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی خاطرنشان کرد: امروز گردشگری کشور صرفاً متکی به گردشگری تاریخی و فرهنگی نیست، بلکه گردشگری دریایی و معدنی نیز به این مقوله‌ها افزوده شده و مورد اقبال گردشگران داخلی و خارجی قرار گرفته است.

وی به تصویب سند راهبردی گردشگری کشور و سند برند ملی گردشگری برای توسعه گردشگری در دولت دوازدهم اشاره کرد و افزود: نظام جامع آموزش گردشگری کشور یکی از نیازمندی‌های این صنعت بود که با تدوین سند راهبردی گردشگری در این دولت، تحول خاصی در این خصوص روی خواهد داد.

مونسان گفت: تعداد تخت‌های اقامتی تا قبل از دولت تدبیر و امید در کشور حدود ۲۰۰ هزار تخت بود و اکنون به ۴۶۵ هزار تخت رسیده است و تعداد مراکز اقامتی از یکهزار و ۵۴۱ باب به ۲ هزار و ۳۴۲ باب افزایش یافته است و همچنین ۲ هزار و ۲۰۰ واحد بومگردی نیز به مجموعه اقامتگاه‌ها افزوده شده و باعث ایجاد شغل و نشاط در مناطق مختلف کشور شده است.

به گفته وزیر میراث‌فرهنگی در حال حاضر ۱۷۵ باب هتل با ستاره‌های چهار و پنج در کشور وجود دارد و ۶۷۰ هتل دیگر نیز درحال ساخت است که ۱۷۵ مورد دارای درجه استاندارد چهار و پنج ستاره هستند و ۱هزار و ۵۰۰ طرح دیگر نیز با حجم سرمایه‌گذاری ۱۶۰ هزار میلیارد تومان در حال اجراست.

گردشگری کشاورزی رویکرد مهم وزارت‌میراث‌فرهنگی

ولی تیموری که برای افتتاح ۳۳ طرح به استان لرستان سفر کرده است، در ارتباط تصویری ضمن ارائه گزارش از وضعیت صنعت گردشگری کشور گفت: گردشگری کشاورزی به‌عنوان یکی از رویکردهای وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی مورد توجه است که در استان لرستان هم دنبال می‌شود.تیموری خاطرنشان کرد: ۳۳طرح میراث فرهنگی و گردشگری لرستان با اعتبار یک هزار و ۳۲۸ میلیارد و ۲۵۰ میلیون تومان و ظرفیت اشتغالزایی ۵۰۰ نفر بهره‌برداری شد که شامل مرمت مکان‌های تاریخی و فرهنگی استان است و با احیای آنها بهره‌برداری و ارزش افزوده گردشگری استان ارتقا خواهد یافت.

کارگاه‌های مرمت میراث فرهنگی در دوران کرونا تعطیل نشد

محمدحسن طالبیان هم که برای افتتاح ۴۲ طرح به استان خراسان جنوبی سفر کرده است در ارتباط تصویری ضمن ارائه گزارش از وضعیت میراث فرهنگی کشور گفت: این ظرفیت وجود دارد که تا پایان دولت دوازدهم به شرط تخصیص اعتبار تعداد ۵۰۰ طرح دیگر در حوزه میراث فرهنگی به بهره‌برداری برسد.به گفته معاون میراث فرهنگی کشور کارگاه‌های مرمت میراث فرهنگی در ایام سخت کرونا تعطیل نشدند و اکنون در خراسان جنوبی ۴۲ طرح مرمت، احیا و بهره‌برداری از بناهای تاریخی در شهرستان‌های مختلف استان افتتاح می‌شود که این طرح‌ها با مشارکت بخش خصوصی و اعتباری بالغ بر ۲۱ میلیارد تومان و اشتغال مستقیم ۲۲۸ نفر اجرا شده است.

طالبیان افزود: گستره جغرافیای تاریخی فرهنگی ایران و سابقه طولانی زیست در ایران ما را میراث‌دار هزاران اثر ملموس و ناملموس ملی، منطقه‌ای و جهانی کرده است. تهیه پرونده‌های ثبت جهانی مشترک مانند: نوروز ۱۲ کشوری، هنر نگارگری ایرانی، کمانچه و دانش پخت نان تخت، آیین زیارت کلیسای تادئوس و در حال حاضر جشن مهرگان، یلدا، ترکمن دوزی، نوغان‌داری و ابریشم‌دوزی باعث نزدیکی کشورها و تقویت صلح شده است.

بریده جراید

از تعهد طبیعی تا تعهد اخلاقی

اعتماد: مهری طیبی‌نیا- در دوران کرونا، ماسک زدن، رعایت فاصله فیزیکی، مشارکت فعال در کنترل بیماری توسط خودمان و اطرافیان گویاترین تعهدنسبت به هم‌نوعان است. تعهدی که چون نمی‌تواند بیش از حد در چارچوب قواعد و قوانین وضع شده قرار گیرد، بنابراین امکان مطالباتش هم از سوی افرادی که قربانی کرونا می‌شوند، وجود ندارد. اما کدامیک از ما می‌توانیم پس از تجربه یک سال و اندی از کرونا در مشروعیت و اخلاقی بودن این حق و تعهد اخلاقی و انسانی نسبت به یکدیگر تردید کنیم؟

واژه تعهد را همواره در کنار مسوولیت‌پذیری شنیده‌ایم. اما در واقع تعهد در ذات خود نوعی «اخلاقی شدن» است و ما هم زمانی اخلاقی رفتار می‌کنیم که ضرورتی ایجاد می‌شود. تعهد داشتن ناشی از یک امر درونی است که اتفاقا همیشه اجباری نیست و گاهی بر حسب اراده و اختیار محقق می‌شود. به این معنی که گاهی هیچ قاعده و قانونی ما را به انجام یک تعهد مجبور نمی‌کند اما متعهد می‌شویم که بر اساس اختیار و اراده خودمان کاری را انجام دهیم. بنابراین انسان متعهد، انسانی است که در عین اختیار داشتن، خودش را ملزم به انجام یک امر ضروری می‌کند.

اینکه چه اموری را ضروری می‌دانیم و کدام را غیرضروری بر اساس همان ذهنیتی است که ما نسبت به امور خوب یا بد و درست یا غلط داریم ممکن است مواقعی پیش آید که حتی موضوعی را برای خودمان و دیگران حیاتی بدانیم به این معنی که اگر رعایت نکنیم و در قبالش تعهدی نداشته باشیم، حیات خودمان و دیگران را به خطر انداخته‌ایم. در چنین شرایطی است که رد پای اخلاق نمایان می‌شود و حرکت ما در مسیر ضرورتی که ایجاد شده امری اخلاقی محسوب می‌شود. وقتی موضوعی ضروری و حیاتی است نمی‌توانیم در مقابلش بی‌تفاوت باشیم. وجدان و اراده انسانی کمتر می‌تواند در نسبت بین خود و امر اخلاقی بی‌تفاوت باشد. بنابراین همواره نسبتی از اخلاق مطلق ضرورتی انکارناپذیر در حیات ما قلمداد می‌شود. حتی اگر نقص و نقصانی هم از سوی سیاست‌گذاران و قانونگذار در اجبار کردن افراد به انجام یک تعهد وجود داشته باشد باز هم توجیهی بر عدم تعهد ما به اجرای امر اخلاقی نیست.

بنابراین تعهد، اساس اخلاق است و انسان متعهد، انسانی اخلاقی است و اخلاقی بودن نوعی ضرورت انسانی. اگر چه تعهد مانشانه اخلاق مداری است اما گاهی هر انسان متعهدی می‌تواند بر خلاف تعهداتش هم عمل کند اما آیا ضرورت هر تعهدی را عقل و آگاهی ما مشخص نمی‌کند؟ پس در حالت اختیار و اراده فردی، باز هم عقل و آگاهی می‌تواند حکم کند که متعهد و اخلاقی رفتار کنیم. اگر چه همه به این امر هم آگاهی و اذعان داریم که صرفا نمی‌توانیم بر اساس اختیار و اراده فردی خودمان در جمع زندگی کنیم پس عاقلانه است که خود را به انجام تعهدات جمعی ملزم کنیم.

آنچه فهم آن اهمیت دارد این مساله است که برخی از تعهدات در زندگی روزمره متفاوت از قواعدی هستند که تعهدی قانونی به شمار آیند. آنها تعهداتی هستند که هیچ ضمانت اجرایی از سوی قانون و قانونگذاران ندارد اما برتر از یک حکم و قانون اجتماعی برای انسان ضرورت حیاتی دارند. می‌توانیم این تعهدات را تعهدات طبیعی معرفی کنیم

تعهدات طبیعی مواردی نیستند که بتوان تعریف مشخص و دقیقی برای آن داشت. دایره و شمول آنها برای انسان‌ها و جوامع محدود نیستند بلکه بر حسب شرایط هم می‌توانند ظهور پیدا کنند و تعریف شوند. از این جهت در این متن وقتی صحبت از تعهد طبیعی می‌کنیم در حالت ظاهری، منظورمان همان تعهداتی است که یک انسان به واسطه انسان بودنش در قبال خود و دیگران دارد. این متن قصد دارد «حق حیات شهروندان و به رسمیت شناختن آن توسط شهروندان دیگر از طریق رعایت پروتکل‌های بهداشتی در کرونا» را به عنوان یک تعهد طبیعی در نظر گرفته و مورد توجه قرار دهد. اگر چه این تعهد فقط شامل افراد نیست و در سطح نهادی و برای سیاست‌گذاران هم التزام اجتماعی ایجاد می‌کند اما فعلا رویکرد این بحث متمرکز بر سهمی است که شهروندان در مدیریت کرونا و رعایت پروتکل‌های بهداشتی دارند. اینکه اندازه سهم مردم بیشتر است یا سیاست‌گذاران؟ فعلا چالش مد نظر متن نخواهد بود اما درکلیت بحث، بدیهی است وقتی موضوعی ضروری در شرایط جامعه تبدیل به تعهد اخلاقی شود، تعهدی است که همه اعضای یک جامعه باید به آن پایبند باشند.

باید با خودمان صادق و روراست باشیم. همواره عادت کرده‌ایم که قانون در جامعه را پیرو مجازات احتمالی و شرایط ظهورش و تفسیر خودمان از موقعیت قانونی رعایت کنیم. حال هرکدام از ما چگونه در مقابل این موج قواعد نانوشته مبنی‌بر رعایت پروتکل‌های بهداشتی کرونا) برخورد می‌کنیم؟ به نظر می‌رسد که اگر قانون و ضمانت اجرایی درکار نباشد، برخورد افراد دوگانه است؛ یا اینکه در یک حرکت مدنی، خود افراد ضامن اجرای تعهد اخلاقی می‌شوند و افرادی که در حد توان خودشان هم به این جریان مدنی پیوسته و پروتکل‌ها را رعایت می‌کنند مورد تشویق و تایید قرار می‌دهند یا اینکه در اقدامی غیراخلاقی و خلاف جمعی، دیگران را مورد تمسخر و استهزا قرار داده و انجام عمل متعهدانه توسط شهروندان به سطحی از بذله‌گویی و شوخی اجتماعی تقلیل می‌یابد. به نظر می‌رسد، آنچه هنجارهای یک جامعه را دچار نقص و ضعف می‌کند همواره عدم رعایت اصول و قواعد قانونی و عرفی نیست بلکه گاهی تعهدات ناقص اجتماعی است که جامعه را دستخوش نقص هنجاری می‌کند. پس اگر به طور کامل به تعهد خود عمل کنیم به رفع نقص هنجاری عدم رعایت پروتکل‌ها کمک کرده‌ایم.

اگر با رعایت پروتکل‌های اجتماعی در دوران کرونا می‌شود سهمی در رعایت حریم و محافظت از جان انسان‌ها داشت پس این تعهد حتما امری فراتر از وظیفه و تکلیف است. تعهدی از جنس اخلاق مطلق اجتماعی است نه الزامی اجتماعی. تعهدی از جنس اراده و خواستن که در کنار الزام اجتماعی می‌تواند در نسبت با امر اخلاقی نوعی تعالی انسانی معنا شود. بر این اساس نه تن‌ها اراده فردی بلکه «اعلام اراده» در قالب جمعی و حمایت از آن نیز امر اجتماعی را تبدیل به امری اخلاقی می‌کند.

پس «اعلام اراده» ما در حمایت از اراده جمعی هم تعهد اخلاقی و بخشی از داروی اثربخش اجتماعی برای کرونا است. اراده‌ای که چون ضمانت اجرایش را از آگاهی، عقل، وجدان جمعی و افکار عمومی در نسبتش با مصالح عمومی و اجتماعی می‌گیرد، تکلیف اخلاقی بودنش معلوم است. پس بهتر است تا بیشتر عزیزانمان را از دست نداده‌ایم، اراده کنیم که با ملزم کردن خودمان و اطرافیانمان به تعهدات اخلاقی در راستای رعایت حریم حیات، حمایت و حفاظت از هم‌نوعانمان ضامن اجرای نجات خودمان و دیگران شویم. تعهدی طبیعی و اخلاقی کامل در مسیر کمال انسانی و اجتماعی.